

Valgekreds (Krabbe), gaar i Virkeligheden, efter hvad den ærede Forslagsstiller forklarede, ud paa at faa den Realitetsforandring frem, at der, naar Juleaftens Dag falder paa en Søndag, skal holdes lukket fra Kl. 9 hele Dagen. Men i øvrigt er Forslaget ikke tydelig affattet. Det er ikke lykkedes den ærede Forslagsstiller, tror jeg, i saa Henseende at komme til klarere Udtryk, end hvad der oprindeligt forelaa. Jeg frygter meget for, at de Udtryk, han har brugt, netop ville vække adskillig Tvivl, og jeg skal gaa lidt ind derpaa, thi det kan jo have Betydning ogsaa for Sagens Fremme i det hele, at vi nu komme til Ende med, hvorledes disse Bestemmelser skulle affattes. Der er jo ikke megen Tid til at forhandle dette Lovforslag, og vi kunne let udsætte os for, hvis det formelle skal tage os megen Tid, at vi ikke faa Lovforslaget ført gennem Rigsdagen i rette Tid. Det ærede Medlems Forslag gaar ud paa, at Juleaftens Dag skulle de i Henhold til Lov af 1876 § 2 og Lov af 1891 §§ 1 og 3 paa Helligdage forbudte Handels- og Fabrikvirksomheder ikke kunne udøves efter Kl. 6 Eftermiddag. Jeg vil straks gøre opmærksom paa, at Lov af 1876 § 2 angaar ikke alene de handlende, men ogsaa, som det hedder, „andre næringsdrivende“. Loven af 1876 § 2 indeholder Bestemmelser om Butikkernes Lukning, og det hedder deri, at de handlendes og andre næringsdrivendes Butikker skulle være lukkede. Ved dette „andre næringsdrivende“ menes Haandværkere og industridrivende, som have Butikker til Af-sætning af deres Varer, og det er sikkert nok ogsaa den ærede Forslagsstillers Mening, at disse Butikker lige saavel skulle være lukkede som de handlendes. Men det vil let ses, at naar man i Modsætning til Lov af 1876 § 2 bruger Udtrykket Handels- og Fabrikvirksomheder, medens Lov af 1876 har Udtrykket „handlende og andre næringsdrivende“, rejser man straks en Tvivl i saa Henseende. Jeg tror, at det er af mere end formel Betydning, det har ogsaa reel Betydning, naar der i den ærede Forslagsstillers Ændringsforslag findes den Bestemmelse, at Handels- og Fabrikvirksomhed ikke kan udøves efter Kl. 6 Eftermiddag. Lov af 1876 gaar kun ud paa at forhindre Butikshandel. Butikkerne skulle lukkes, men selve Virksomheden i øvrigt tales der ikke noget om der. Nu er der imidlertid en Virksomhed, der kan finde Sted, efter at Butikkerne ere lukkede, og det er Udlevering af allerede tidligere bestilte Varer. Det er en Virksomhed, der

her i Kjøbenhavn har ikke saa lidt at sige. Varerne kunne nu, naar Butikkerne lukkes Kl. 6, bringes ud til Kunderne efter den Tid. Jeg tror, man vilde gribe meget stærkt ind, hvis man vilde forhindre den Udbringning af Varer, som kan finde Sted nu efter Kl. 4.

Jeg skal i Forbindelse dermed gøre opmærksom paa, at Forbudet i Loven af 1876 § 1 mod Arbejdskørsel gælder kun paa Søndagene fra Kl. 9—4, efter Kl. 4 kan Arbejdskørsel finde Sted, og selv om Butikkerne ere lukkede, kunne de handlende bringe deres Varer ud endogsaa paa Vogne efter Kl. 4. Det har maaske ikke været den ærede Forslagsstillers Mening, men jeg tror, at han vil give mig Ret i, at nu, jeg har rejst Spørgsmaalet, vil hans Affattelse af Forslaget i hvert Tilfælde vække Tvivl i saa Henseende, og det er ikke heldigt, at en saadan Tvivl kan rejses. Hvis man vedtager dette Ændringsforslag i Dag, tror jeg ikke, at man kan blive staaende derved, vi maa søge at omarbejde det, ikke blot for andet Stykkes Vedkommende, som den ærede Forslagsstiller selv har gjort opmærksom paa, men ogsaa for første Stykkes Vedkommende. Jeg skulde meget anbefale, at man vilde søge nu at føre denne lille Sag igennem saa hurtig som mulig, og jeg tror, at det kan ske paa en heldig Maade, naar man vil slutte sig til det af mig stillede Forslag.

Svendsen: Jeg vil tillade mig at anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe). Jeg tror, at det vil imødekomme de fleste Ønsker i den Retning blandt den store Del af Landets Befolkning. Jeg tror, at er der nogen Tid paa Aaret, hvor den store Del af Befolkningen ønsker at være fri, er det Juleaften. Der findes næppe en Tid hele Aaret igennem, som den overvejende Masse af hele den danske Befolkning sætter mere Pris paa at have til sin egen Raadighed end netop den Tid, og jeg vilde derfor være glad, om det kunde lykkes at gennemføre dette Forslag, saa at det ikke alene, naar Juleaften falder paa en Søndag, men ogsaa naar den falder paa en Søgnedag kunde forundes disse mange Mennesker, der ere bundne ved Handelsvirksomhed, at faa nogen Frihed. Jeg vilde have ønsket, at Forslaget var gaaet et Skridt videre, og at Tiden var bleven sat til Kl. 4, ikke alene for Søndagens Vedkommende, men ogsaa for Hverdagene, og jeg havde ogsaa tænkt at stille Ændringsforslag i den Retning, men for